

סגן אריאל עובדיה

5055708

בן אבנר ודורה

נולד ב- ו' בסיוון תשל"ג 6.6.1973

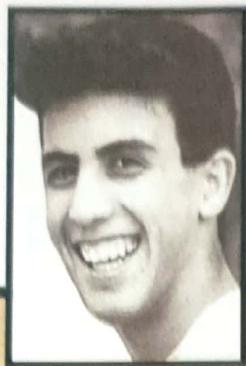
התגייס לצה"ל ב- 13.8.1991

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפלו ב- ח' בטבת תשנ"ה 11.12.1994

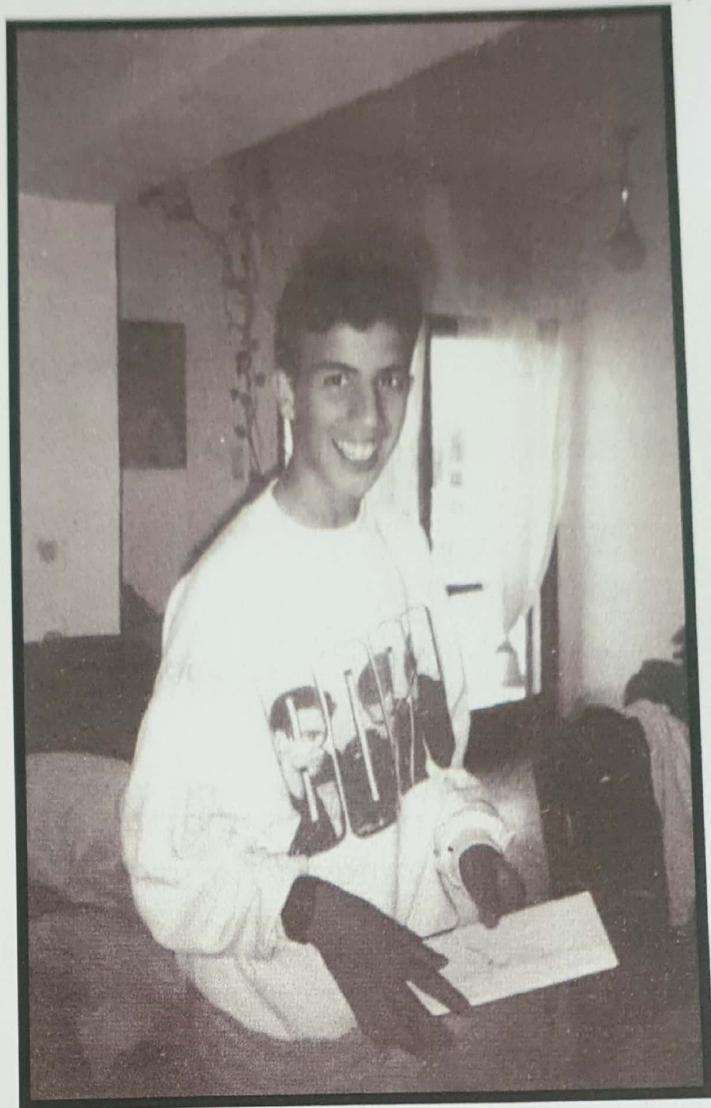
במארב של מחבלים.

עובדיה אריאל

בן בכור לדורה ואבנر. נולד ביום ו' בסיוון תשל"ג (6.6.1973) בירושלים. מקטנות ועד בגרות גילה אריאל סקרנות וחקשה על הסובבים אותו בשאלות רבות. החיפוש אחר תשובה הוביל את אריאל לדריכים הייחודיים לו להשתכלות על החיים. דרכים שמהן החלימו גם הסובבים אותו. אריאל למד בבית-הספר הייסודי "יאנוש קורץ-ק" ולאחר מכן בוגר מהגמה הריאלית של בית-הספר התיכון "רנה קאסן". חבריו ללימודים זכרו אותו כ תלמיד שחזיא "תשיעות" ו"עשרה" בלי להתאמץ ובחר נאמן שיזוע להאזין בריגושים אמיתיים ולתת לכל אחד ואחד תחושת ייחוד. החברים ידעו תמיד שיש על מי לטסוק ויש מי שיעזר, גם בלי לשאול שאלות רבות. אוטם חברי המשחציכו לו את הכינוי "רבע" - קיצור של "רבע עוף" - מפני שהיה קטן וצנוע. אריאל נשאר "רבע" בפי חבריו גם לאחר שגדל והיה יכול להבטי אליו ממרומי גובהו - "רבע" האופטימי, שתמיד ידע לzechok, להצחיק ולשוחף את כלום בצחקו המתגלגל. אריאל למד נגינה מגיל צעיר, ובהיותו בכיתה ה' ה策רף לתזמורת הנעור של עיריית ירושלים. הוא ניגן לסיורונו בסקסופון ובקלרינט בתזמורות הנעור, עד גיוסו לצה"ל. אריאל אהב להאזין למוסיקה ובתיכון - צלילי הסקסופון שלו נשמעו במסיבות פורמים ובערבי שכבה. אריאל התאמן בג'יזו והגיע להישגים בתחרויות שונות. השקעה באימונים המפרכים והנסיעה למחרנות ותחרויות, הטמינו בו כבר מנעוריו כמה מהעקרונות החשובים בחיו - נחישות, דבקות במשימה וכבוד. באוגוסט 1991 התגייס אריאל לצה"ל והתנדב לחטיבת גולני. אריאל היה חיל מצלtiny ויצא, בהמלצת מפקדיו, לקורס קצינים. את הקורס סיים בהצטיינות ונשאר להדריך צווערים בבית-הספר לקצינים. אריאל הדריך שני מחזורים של צוערים, אך יותר מכל תפkid שהוציא לו, ולמרות הביטחון והתנאים הנוראים שמעניק השירות בבה"ד, רצה לחזור לגדר גולני ולעומדו בראש מחלקה משלה. לאחר שכך החליט - יצא אריאל לבצע את המשימה ולאחר שיחות עם המ"פים, המג"ד שלו והמח"ט שלו גולני - קיבל אריאל את מבוקשו והתמנה כמפקד מחלקה של בני ישיבות, אותן היה עליו להפוך לוחמים. בתקיד זה באו לידי ביטוי כל הערכם והעקרונות עליהם גדל וחונך אריאל במשך שנים - הדבקות במשימות, הנחישות, הדוגמה האישית, האופטימיות, היושר והאמניות, ואפיונו הצחוק המתגלל בשתייה בחדרי חדרים. אריאל נתן דוגמה אישית לפיקודו, וקיים בעצמו את כל דרישותיו מהמחלקה. העקרונות עליים השתיית את חינוך חיילייו היו ישר, אמין וחזק ותקבוצו במתරה. בין הנפוני היה אריאל מעביר למחלקות שיעורים והרצאות, כדי שייסיפו ויתמקצעו, יידע - בדרך כלל הנבונה - למלא אותן במוטיבציה. אריאל היה מפקד קשוב ודואג. הוא התענין באופן קבוע בשלום פקדיו, בעוויותיהם האישיות, והוא לוכח אותן לשיחות "באربع עיניים" ודורש בשלומם מתוך אכפתנות אמיתית. יחד עם זאת, היה מפקד קשה, שהטיל עונשים חינוכיים על חייליו במידת הצורך, וידע לדרש מפקדיו השקעה מלאה, ללא ויתורים, שכן ראה בהשיקעת חשיבות רבה ורך להתמודדות מול סכנות מבצעיות בשעת מבחן. חיליו מספרים וכותבים עליו בהערכה, הערכה ואהבה. אריאל נפל בקרב לבנון, ביום ח' בטבת תשנ"ה (19.12.1994), כאשר עמד בראש מחלקו בחיקפות עם מחלקים באיזור מרג' עיון. בקרב זה הוכיח אריאל את עוזו רוחו, כשהוא דואג לשולם חייליו שנמצאו בסכנה ממשית. מול מרבית המחלקים הסתער חשוף אל עבר המחלקים. בן עשרים ואחת הייתה בנופלו, חצי שנה לפניי טרם שירות הקבע. הוא נתמן בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. את תוכניותיו שלחו - לטיל בעולם וללמוד באוניברסיטה - לא הגשים. אריאל הותיר אחורי הוריהם ושלושה אחים - רונית, יונתן וחני. רבים האנשים שאריאל השפיע עליהם והותיר בהם את חותמו. כתוב מפקד הגדר של אריאל: "התנהגוו של אריאל זכרונו לרבה, היהת המשך ישר לדרכו הצבאית שהתאפיינה בנוישות, דבקות במשימה בכל מחיר וכל זאת בדרכו השקטה והצדעה, תוך מתן דוגמה אישית לחיליו. דמותו של אריאל כאדם, כלוחם ומפקד, תשמש דוגמה ומופת בגדוד, בחינוך המפקדים והלוחמים הצעירים". לאחר נפילתו של אריאל קיבל בני משפחתו מכתבים רבים מחברים, פקודים ומפקדים של אריאל. מכתבים אלה קיבלו בני לזכרו. במכתבים גלומים כל האהבה והערכה לאריאל - חבר ומפקד משכמו ומעלה.

אריאלי שלנו!!

אתה חסר לנו מאוד, כולם מתגעגים אליך וובכים, מכווים שאתה בגן עדן
וטוב לך שם (כולנו).

אני זוכרת שבידוק לפני כמה זמן שאלת אותי אם אני רוצה שתיעיר
אותי, ואמרתי כן.

הלכת עם ניר לבאולינג ואני שיחקתי במחשב, ומאז לא ראיתי אותך.
וכשיו אני גם לא אראה אותך יותר.

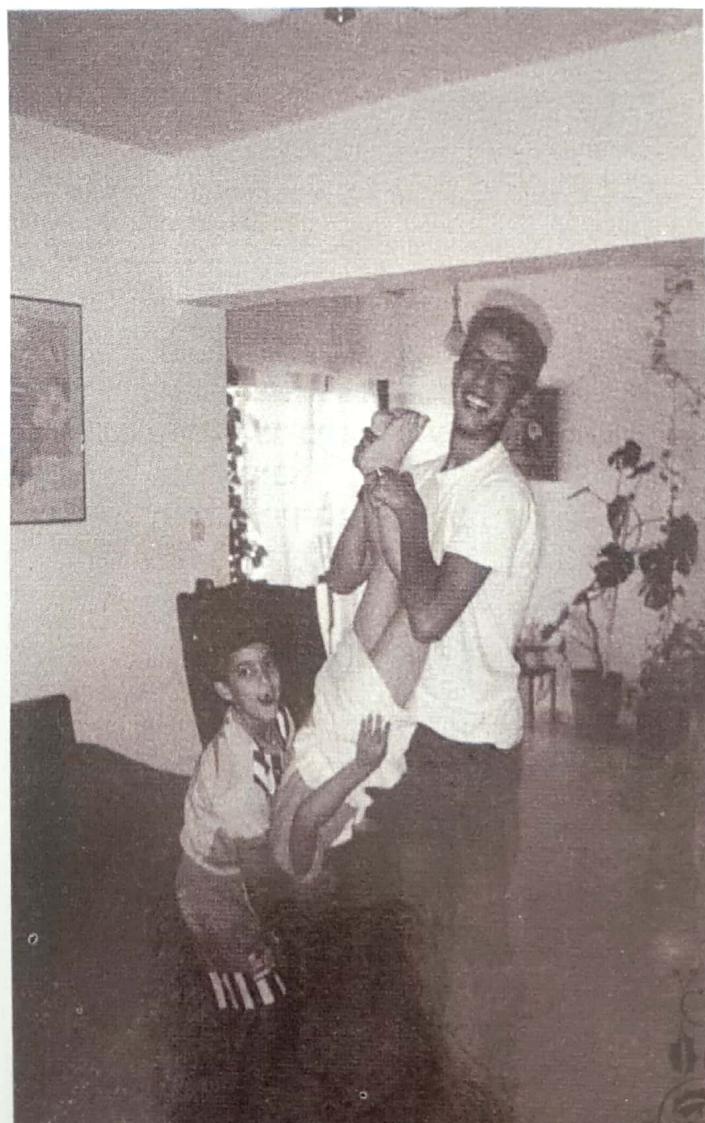
אני ממש מצטערת שזה קרה.

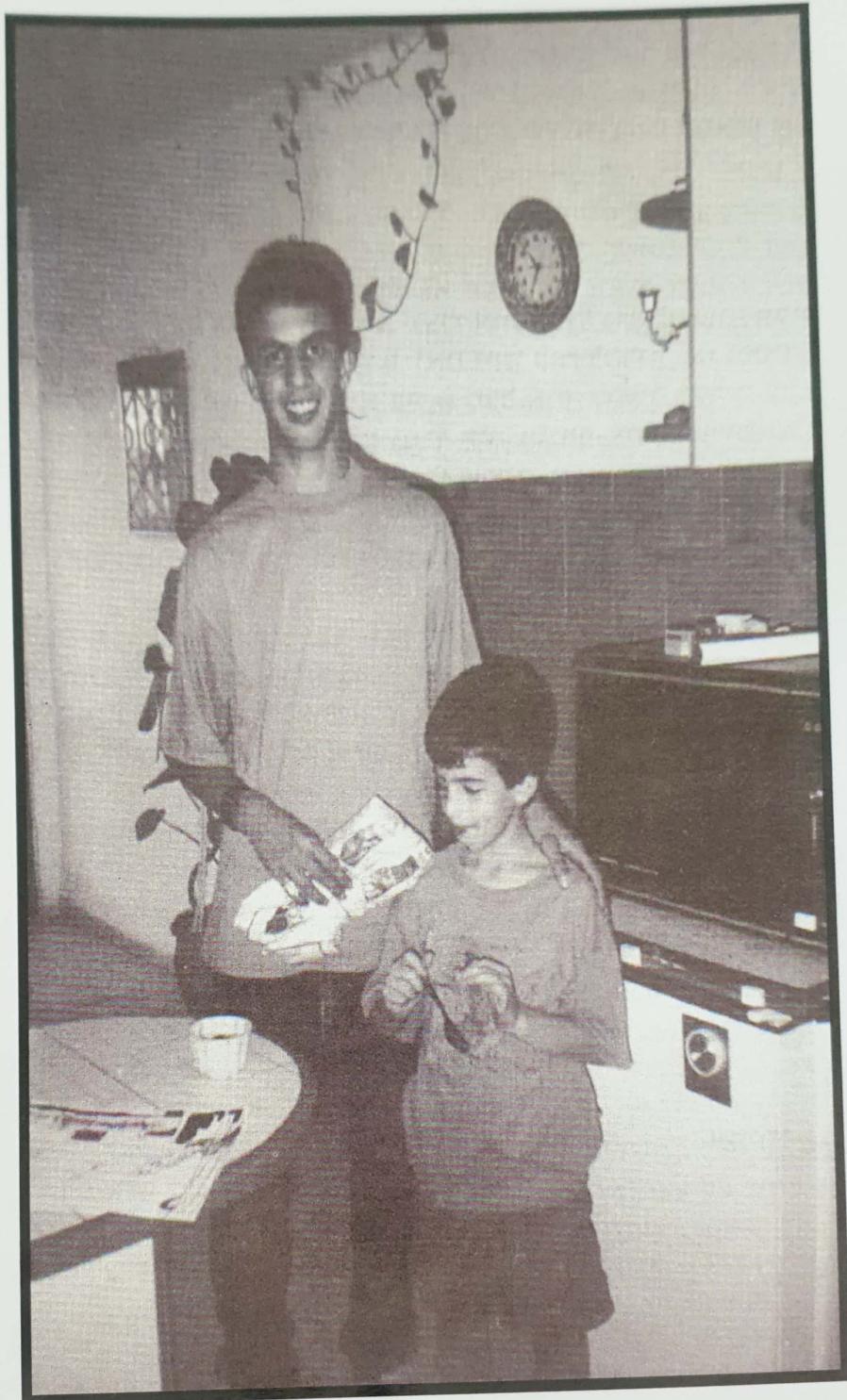
לא חשבתי שזה יקרה לך, ואני לא מאמין!!!

שלך,

חני

אהותך האוהבת

דברים שנאמרו ביום השלישי

אריאלי תמיד היה לדר חשוב לדר להצלחה ורציתי רק להציג לדר שהצלחת הצלחת להיות בן למופת בן אהוב ואוחב הצלחת להיות אח אח נערץ שיודע לתת בשמה לאחים הצערירים הצלחת להיות נכד נכד שמתגאים בו בכל הדמנות הצלחת להיות אחין ובן דוד שאפשר להנות וללמוד ממנו הצלחת להיות חבר נאמן חבר שעומד לצד חבריו בענש שמחה ובענש צרה הצלחת להיות תלמיד תלמיד שלומד ויכולת בקלות מירביה הצלחת להיות חייל חייל ש מבצען הוראות בצורה הטובה ביותר הצלחת להיות מפקד מפקד שחינר את חייליו והוביל אותם בקרב אדריאלי - הצלחת להיות בן אדם

אדיאל - חבר שלך סייר לנו שאמרת לו שלא חשוב לך הכאב שלך חשוב לך שיאבבו אותך אלא חשוב לך לדעת שאם אתה נותן פקודה להסתער אז החווילים שלך יסתערו אחריך אז תדע לך - בשנתה את הפקודה להסתער חייליך הסתערו בנוחיות, ללא חשש ובאמונה שלמה במפקדים - והם גם אהבו וכיבדו אותך.

אבל אדריאלי - בדבר אחד לא הצלחת לא הצלחת לשמר על החיים שלך ואנחנו רוצים להאמין שיש ממשנות במנשה הללו ולא חובן זה רווים להאמין שאתה לא נלקחת ממנו ומהווים לך סיבת ואנחנו רוצים להאמין שאתה נמצא במקום אחר - שומר עליינו ומלווה אותנו בכל מעשינו ומהכח שטוב נפגש. ובינתיים אנחנו ממשיכים את החירות כאן. חיים שונים לגמרי מהה שהוא כשיheit איתנו. ואנחנו יודיעים שתלווה אותנו בכל מעשינו ותעדור לנו כדי שנצליח לתלמיד את הליך ולעשות את הטולם הזה מקומ יתול בטעמ, יותר נעים יותר טוב לחזות בו. אנחנו לא נפרדים מך אדריאלי כי אתה תמיד תהיה אתנו לב - במתבשות ובמנשימים.

אריאלו!

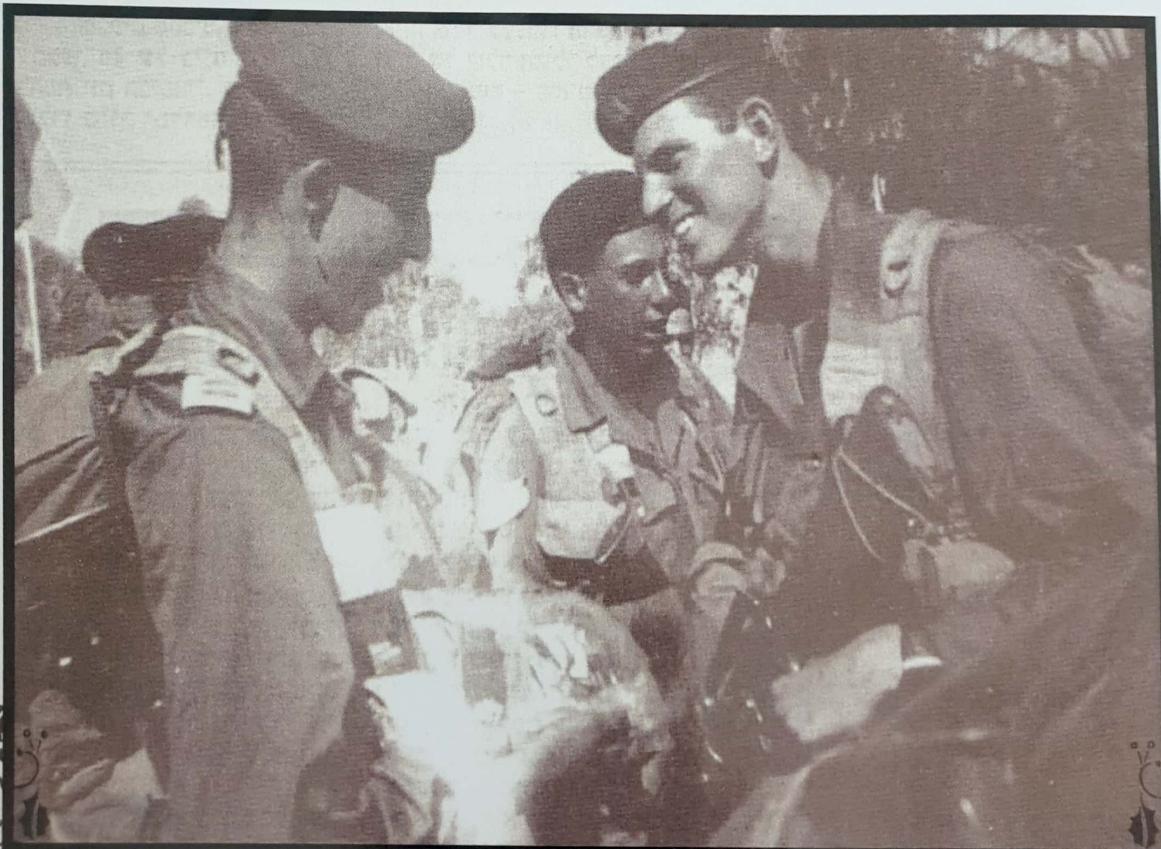
קרأتני מה כתבו עלייך. המונן דברים טובים. אין לי מה
לחדר, אכん מיוחד היהת.

רוצה אני להעיר נקודה לא מכורת, יצא לנו לעבוד יחד
בבא"ח (בזק), אני כקב"ן ואתה כמ"מ.

כמה היו חשובים לך חיליך, תמיד באת לשאול אם הכל
בסדר, ואם חיל רצה לשוחח עס קב"ן נתת לו תמיד, אך
תמיד באת אחר-כך ושאלת מה אפשר לשפר. מה אתה
יכול לעשות, ואיך נוכל ביחד להפוך אותו ללוחם.
בטקופתי האחראונה בא"ח נתקלתי במפקדים שונים, אך
אין ספק שאתה היה מhalbוטים ביניהם.

מוקיר, מעיריך וזוכר

ראובן.

אריאל, לוחם, מפקד, חבר.

באנו להיפרד ממן בדרכך האחורונה.

מצטופפים כאנ סביבך לוחמייך הצעירים, כו庵ים, שקטים, ממאנים לחיפריך,
באותם שקט ועקשנות שבכם סיירבת אתה להיפרד מכם לפני חודשיים בלבד
כאשר ביקשתי ממן לשמש סגן מפקד פלוגה בגודז.

אתה יכול להתגאות בלוחמייך, אלה שחדרכת וחינقت בשקט ובצינעה
האופיינניים לך מראשית דרכם בצבא ועד לקרב הראשון שבו הסתערת בראשך
לעבך האויב, ותוך דבקות בלתי - מתאפשרת בערכיהם שעלייחם חינقت את חייך.

אריאל, חמלחמה זו את טרם הסתתרימה, ועוד הלילה נשוב לעמדות, לסיורים
ולמארבים, ואתה לא תהיה איתנו. אבל אוי בטוח שנמשיך באוטה עקשנות
ונחישות בדרך צעדת אתה במסירות ובהקרבה ללא גבולות.

אריאל, דמותך כאדם, כלוחם וכמפקד תשמש דוגמה ומופת לבולם.

יהי זכרך ברוך.

סגן - אלוף משה תמיר
מפקד גודז ברק, גודזו של אריאל

марב קטלי אוחטול בדרוסילבנזה

הטבחם של ירושלים

אוחטול ב-120 בצהרים, ליד ארג'יעון, חזר כוח גולני מפתחת ציר, כשלפחת נפתחה האש. מבית לצד הדרך נורו טילי נ.ט. ואש מנשק-קל. סגן אריך שובדייה, בן 21, מפקד מחלקה, נהרג. שבעה מפקודיו נפצעו. החילים הסתערו במחירות וחיסלו שניים מהתקופים. שני מחבלים הצלicho להימלט. לאחר מירוץ בן שלוש שעות גם הם נורו ונורהו • אלוך הפיקוד: "לחיזבאללה הי כהה הצלחות, אך הוא יפסקו. נצורך ליזום – ולתקוף אותו"

בגינתיים, באثر המארב, סופלו שמונת הנפצעים. סגן עוריה נפצע מפצעי רקט אל-עדר שנפצע, שבעה פצועים טופלו בשח' חה, פנו מבוגיות "ברוצ'ס" לבוגיותם למתוך קרב של של חיל. מפת חטאות הטעומים כל העטסו לבתי ח'ווילס "זו". בגדת. שני הפצועים שהה פנו במקסיק לארכט' דרפה על פצועיהם ראה טדור (3).

בחור חמוש טים נגןבו ברוטולבנזה מ Ash מיל'ים שני חיליל נציג ששהה ימי נספחים ומוסקיבר דליך אחר שגי נגמר. לי' צ'ר. שווה וחילים נפצעו. מוקorth בפיקוד צויפר אמר אומול. זה היה מארב מסדר ומונגן, שמלמד על מעווה וסב' לול לש היזבאללה. שם פלוי קבר מנדוא למלול שאל לופקהת צ'ר. ול הקפה נעות ולטה' שירתייה. והזבללה נגה דרך כל לפתח אש מפרק". דוד ויטיקון, מפקדים ליל', תל-חייאלה הוא מנה גמלות, אך אין כי' פסק. נצורך לקחת את הוימה ולתקוף או-

עלך הנגשים. לאחר המשך פתוח המה' ברגל, כמו שגאנטו עט' תמר בפתחות' צ'ר. הכרה רוח עזקה נסידת תנופה וואר עוזר פלאות נפתחה לעין' כתת אש חזקה. לא (3) מירא ברכבת הדרילים מלח רעל'ם ובונ' הבונ' קורת' ומטענו על המחלים. אך אורי והחדר לו נואבדו את אריך'. נגמיש. עבונו לר' הבת', סבו וסתורו רט' והמחלים. מפעע נפתחה עליון אש. המחלים רט' ור' טיל 'טרפ'רי', שחרטיא. מירא קפונג מטלטם' וא נורה טיל שי' בנתה' לה חשבתי שפנג כי כדור. רק ארך כך בגנוי שוה רטס'.

– מאת בתבונת האבא, יובל פל –
ואיתן גליקמן –

בן ארי עוריה, בן 21, מפקד מחלקה בברילג' נדרג אתמול, ושבעה מלחים לי נפצעו (שבים קשה והמשה קל) במאהב זיזבאללה בדורולבנזה. ח'וויל הבות חיסלו שניים מהתקופים ולאור טירוף כבשלשותה דוד ודרשו שי חבריהם שנמלטו. והתקילות קורתה ב-12 בצהרים. כוח גולני הור מפתחת ציר' לר' העירה ארג'יעון, בירת רוסולבנזה. מחייב ציר' ודיא תרגולות יסומיות בגאל'ל כוח רג'יל בלויי, גמישים אמור ווואוי הכס' (אזר', בעה והה'לט) נקי ממכבים. מכור ודי' רט', כשלולוה קלומט' מהגבול הצפוני של ישראל, פתחה הא' ארבעת והתלבט' ר' טול' – אראפ' ג'י' ולא'ו. אלו טילים-גראטינקס' יעילים ביזיר ארך לא מודיעים מיפויו, שכונו

“אני מאמין שלא יקרה לי כלום”, אמר אריך לפוי שעלה לבנון

סגן עובדיה, תושב ירושלים, תיכנן את המשען לקרנבל בריזו לאחר השחרור, בעוד חורשיים ● בשבע שuber נהרג בן שכבתו, שמואל בזג'רשו, בתאונת קל'ייתיס בחיל'ה אויר. מנהל תיכון „רינה קאסן“ המומ: „כשנסים את השבעה על שמוליק נהיה בלויה של אריך. ההרגשה נוראה. הכל מתמוטט“

שלא נכלל מחר עוד בשורה מרה. משפחתו עובדיה עברה לשכונת צמרת הרים לפני שלוש שנים. ההורים אברון (עו"ד – בוק) ודורוה (גאנטה), האחות רונית, בני 10 ו-8. אריך התגיים בדורות' אמריקה, ושני האחים הקטנים, בני 10 ו-8. אריך התגיים בדורות' אמריקה, ושני האחים בחינת הבוגרות האחרונה. הוא סיים מסלול קצינים, קיבל מלוכה והיכה לשלוחו ולטיול „המוסותה“ לדרום אמריקה. עמידת חברו הטוב, שישב לידיו בתיכון והיה סמל מהלקה שלו, מספר על החלומות על הקרנבל בריזו ועל היכף שיעשו שם בעוד חורשיים. בשבע שuber יצא אריך מלבדן לאחר חורש בק. ישן קצין, יצא לרוקו עם החברת „השטויות הגיגיות“, אמר עמית בכאב.

– מאת שירiley גולן,
כתבת „דיוקנות אחראות“ –

„אני מאמין שלא יקרה לי כלום“, אמר אריך עובדיה לפני שעלה לבנון, כשהשחח עם המורה שלו לאנגלית בתיכון „רינה קאסן“ בירושלם. אריך, מפקד מחלקה בן 21, למור בשיכבה של שמואל בזג'רשו זיל, שנרגע לפני שבע בתאונת קל'ייתיס בחיל'ה אויר. הוא נהרג הרבעי של מחוזו. אריך היה תלמיד רציני וברוחן אמריקני בסביבות ובഫסקוט, נזכרו אתמול המורדים המנהל, חזקאל גבאי, „כשתותים השבעה על שמוליק נהיה בלויה של אריך. ההרגשה נוראה. הכל מתמוטט.ardi-אשэр לדרעת מה היה מתי. אני ישב ודואג מהמשטח.ardi-אשэр לדרעת מה היה מתי. אני ישב ודואג

„הcheid שלד יהיה איתנו תמאיד“

מאות ליוו אתמול למנוחות בהר הרצל בירושלים את סרן אריאל עובדיה, שנרגע השבע לבנון

אל מול עשרות לוחמי גולני הבוכים, נפרד גם מפקד הגדרו מריאיל: „אתה ציריך להיות גאה באלה, שהinctת לעמוד במשימה ברכותם בלתי אפשררת. אנחנו נזoor לעמורות ולסירופ, ואתה לא תהיה איתנו. אבל נמשך בדרך בעקבותינו ובמסירות“. „העזזנו ווועך“, אמר ניב, חבר לבתי-הספר,

על היוכlost שלץ לצחוק כל זומן, גם כשהיה קשי, על צייננס והגבאים שהוצעא בכתה-הספר כל לילמר, על זה שיתית יתרה ביגנו שלל להוות קצין תחתן אידיאולוגית. החברים והמורים מהתיכון ע"ש רה קסן הספיקו עוד לgesht לcker הרטוי מאוד של שמוליק בן גרשון זיל שנרגע לפני שבעו בריזק.

עד מיאנו בני המשפחה והחברים להיפרד מאידי אל. הם עמדו סביב הקבר, תומכים ונומכיאט מתקסים לומר שלום.

– מאת שירiley גולן, כתבת „דיוקנות אחראות“ – מאות רבות של אנשים באו אתמול לזרע הרצל בירושלם, להלווייתו של סרן אריאל עובדיה זיל, קצין בגולני שנרגע ביום ראשון לבנון.

„בר נואר קרה לנו. איברנו בון, את חבר וקצין“, ספר רב"ט ע. בעניינים אדרומות את מפקד המחלקה שלו. „אריך עבד אונטו, אריאל, מיל העניינים, בגבורה עלאית. מיד אחרי מטה יירר ות הראשון הסתערת כמטרה ברורה להחל את המחלבים. ובוכתר נציגו חי התחלים במואב. איברנו את אריאל, ווודה הרץ שלן, אבל נאם שידרכם במטרות שלימרות אונטו להזיב“. תהרים רווה ואגנו, ואהי קנטבי, צעוז תבר קים, התהלוכו בקשוי. רונית, האחות, המטילה בים אללה בדורות' אמריקה, טרם תורחה. איברן, התקשה להתקרכב לחלקת הקבר. „חיברים לחת לו את הכבוד האחרון“, אמרו לו בני משפחת ת, ותמכו בו בדרכו והקשה אל הקבר הספר.

ההרוג: קצין שוויינר על קידום ונשאר עם חילין

מנון ביה השם, יוחנאל נאוי, והקאה לקל אל הדריה המרה
על רצק מושע האכל נוכר שונאל נזרגון ויל, שעירין כלול
בכיה השם, ארכ' אחומול, אוורי שביבק כהה דקון כי למאושפז
וואו היה ייל עם ווש האורו, ברון ומזוקין, פמייר עמר נפרוץ
תאזרעומן.

ליד וורד המוביל והתקצזו אמש מורים נוספים שלימרו אותו. אמר דים זינטרוב, המורה לאנגלית, אמרו "הוא היה חביב, נכון, וכבר טוב. חומר היה יירוד כל מהו".

כספר המומר נזכר עליון: "אין למלור ממעשי קבנרטו שלו שפכו כירך וע. לפניו האמת, והcorr או יאל טוב, טלית אסולה וחכלת, ווש גמור מסען. לא ונזכה אה הסקונטיניט המכירק, אה יאל הפלא שניזע על בערויות ליל ברכות קדש".

בஹוט הכהנה השותפה: ווֹי סופר, יעל אכינייזחן,
וועל ויספין וועטליה שאבי

choslo arbua mabbeli hachibabalha shearbo l'koh zeh'l v'petcho le'ibro ash topot
■ k'z'in n'hag rd' lochrim n'fatzu ■ h'rmatc'l shibah at feulot h'ilyi golani

אילם: ימיים אטלאן ורוצ'סטר, ואנגליה, ואוסטרליה, ועודנו הרים ורמות ברוגלו. פגוע ווסף סובל מפוניאה בחזה ובכיסן

שראת אש אורה כוננה ומות, תלונה אסירתו, שולב פניעת קשה של צהיל אש הירח נסיך הירח, ובראינה נס כליל מלחמות ליטוי רשות על דגל ובראינה נס לה ומונוגר ליטוי רשות על דגל ובראינה נס קרן תורו על דגל ובראינה נס קרן תורו על דגל ובראינה נס.

נ'יק "
"נוואח"

תְּנִזְדֵּם
ת, תְּקַרְבָּת
שׁ אֲלֹפֶת פְּרִיקָה
וְזִיסְקָלָות אַתִּי

לחנו בוחינות ובדבקות

האלוך לויין: "צ'יקח את פליזמה ונוטח"

גָּדוֹלָה וְגַדּוֹלָה

אלול, שבעיר היה אז שי' עזורי געל נמרץ
ורטסן, ר' רבכין, אמר: "הו צו' געל טויז
טוויזר, ויך פַּרְשָׁבָה נאָרֶיךָ גַּעֲדָבָן
טַלְבָּדָן, תַּעֲשֵׂה בְּנֵי וְבְנָתִים
טַלְבָּדָן, וְבָרְךָ וְחִזְקֵן
אוֹלָהָה וְתַּמְפָּתָה וְאַתְּמָתָה".
ווען צוואר

מה חילnim נפצעו ממכה האש והאשונה, המפרק
את סקם מתרבלים וטוסק' עזעך למלילו;

הכליל הוכיח נאלצו להצעז איזוגן ולכתר את מקרחן כדרי רילוגים, נפצעו ווד מספר חילאים. אחד משלפי ה证实ותם הוטסית לעבר החיליאת' במספר כל אותו זמן לא חוף, גרים מסקר את ראשוני מעל למחסנה, כדי ללחות בווראות אם

המתקנים. לאחר מכן, שבחוינו כמושגים של מושגים, וירה בו כדור פגעה בצווארו. לאחר מהיר החלקה שבחוינו למפקדו נפצע, אך לחץ את הפיקוד סתומות על עבר המתקנים.

אחות טפחים האעקו

בשל מהותם ומיומנויותיהם, מילוי נורוג ויז' דוחטמים

ענין ברורים לבנו. דקzin, שטיך על ריק לזרות וחילוי להתערע על דחאבי שאותם. בחילופי ויריות נערת ארבעת רג'ן נסחתיים נמצאו צויר ורמן.

בכם מוגדר בינוינו, ואישפוץ בו כבירותה של
20 נתת חסיפה פצעית כל - סכל עזיזו ולך,
דרדר, רבי' אלרג וגיגיון, רבר' זוכל גוט
על פני - אישפוץ בכיר ותולים בספס ובסרי'
נחתן לנטען וכוראים לאחורה נזען

ו-ומפץ' שכל-כך אהנו נט
טלניי', פיר אפס אחר זה

חות ציר שגורתית

בוכו איזה מוסחין גוליגן, על גנס' שם' וכובע
שניהם נאכדר מון' רונ' זונ' שגראתית, מוכשר חביביה
טהורם מיטזונן פטוטלון, ואוואר' שלוש וחד' שנות
את כה תומת' קאנט' פטוטלון מאמאבר מבלטן, ווועו לעזרו
ש תומת' בנטק' קל, פטוחו של עזרו

הסחורה ל עבר האיזב בشكلן, בצדקה

כך ספר מפקדו של סגן אורייל עובדיה שנהרג לבנון ■ הלווייתו נערכה אתמול

צילום: פלאש 90

בני משפחותו של סגן אורייל עובדיה ז"ל, אתמול בהלווייתו

סגן אורייל עובדיה נתמן בהר הרצל; "החווק שלך ילווה אותנו"

יום הדת התקבל – וזה בוגת ואדי
הס, כי טישת העצב עזוב נבל
ונגונם לא תולעת לע שאטה ביגון לזרק
בטעמי קשקן על סנלי למלוד קרבון
עשרה נבנה כבב טה, על שרית חוזה
ביבנו צפין לפקין מטור דראילון כל
פעש טנעל' לסא, לרטס או וויקטס'
וחוזה שלר ליוו אוחטן, טבר לפעוריה
הור בוגניין.
אור מפקדו בן ניכריה סייר כי נבל
בגוניה כסודתעד עס חסן האס זיאזען
לערס מאכ אומבלט. לזרוי, והזל
עוצריין אדר זיאזען צוינען כטבם.
בעזען מלך קר בע, מץ איז אל
עוצריין ניכר זיאזען זיאזען, גאנט זיאזען
וחוזה עטן, אלט אונט פאנדר בעשות
זיאזען זיאזען בזען בע דעוט אונט.

סודות מכבב נידיבסק

מאת יעל אבישי יצחק
אני רוצה ללבת, אבל ההגליות לא
וות", בה, כשהוא ממיר בכפי, אמר
אתמול אבר עזריה, אביו של סגן אורייל
אל עזריה, שנדרג ביום ראשון לבנון.
האב השכול עבד שעשרה שעה אדומה בספת
בית הקברות האבאי בדור הרצל וסירב
להתקרב לקבר התהו של בנה.
אורייל עזריה ז"ל, בן 21 בನפל, הור
בא אתמול למנוחה עולמת. משפחתו החד
לטה לקיים את הלווייה למורת שאותו
ערין לא תורתה בציילה.
ספק הדור של אורייל ספר לה "היהם
לוחם, חבר ונופך. אנו מאמנים להסדר
מהה, כסם שסרכת אתה להיפדר מהיליה,
שהצעתי לך לעבר תפkor ולהתפרק.
אתה יכול להיות גאה בחיליך, אורייל.
הסתערת לעבר האיזב בשקט ובכונעה,
תור דרכות בלתי מותפשתה במשימה. וכי
ך כארם וכמפרק ישמשו רוגמה לכולנו".

**"הערצנו אותך על
היכולת לצחוק בכל
מצב, על התשיעיות
והעשירות שהוציאת,
בלי להתבונן. רבע,
שבבילינו אתה גיבור"**

חייל מוחה שיטקל במתחמים, ספרה:
לאחר מטה הירית הראשו, קצת למטוק
הכי מטוקן, כדי לבוד מגע כבוי עם המי
כלבים ולחלם בכל מהיה, במנון שהורתם
מת, פגע כדור בצוואר, וכדר אברינו חנה.
בוכותך ניצלו חי החיליס מבארב. את
מוריה הרוך שלנו איבינו כמארב".

יאוכ, בדורו הטוב של אורייל מימי בית
הספר "רנה קאסן", נפרד מאיריאל, "גולם
קרוא לד' רבע", כי היה רזה וגונן, ואנו
פתאום תחתלה לצמות והותרמת מעל
כלונו. חמיד בלבת. הערצנו אוחך על ידי
כולת לצחוק בכל מצב, על התשיעיות
והעשירות שהוציאת, בלי להתבונן. רבע,
שבבלינו אתה גיבור. שיטשם ישבנו בחדר
שלר, ושמענו שירים שאהוו זבזב ונטה
לעצמנו, שבכל יציאה לפאך או ריסוקטן,
תמיד תהיה איתנו, לא נשכח אותך".

לאח הנדול שלוי -

הרבה דברים בחיים שלי לא היו ברורים או צפויים.
הייו תוכניות שלא יצאו לפועל, הייו דברים שייצאו לפועל ולא תוכנו.
אבל אחד מהדברים שכן הייו ברורים לי זה שיש לי אח גדול שקוראים
לו אריאל.

מהרגע שאני זכרת את עצמי תמיד הייתה בסביבה, זה תמיד היה - אריאל
ורוונית.

אריאל ורוונית - בואו לאכול.

אריאל ורוונית - תעמדו ליד הדלת, אנחנו מאחרים.

אריאל ורוונית - תפסיקו לרב.

אריאל ורוונית...

בתור אח גדול, כן, אני מודה, גם אני, כמו כולם - הערכתי אותך ואחרך
לא רק בתור אח גדול - בתור אריאל!

שיכון כדורגל - אז גם אני שיכון, כדי להיות לידך.
למדת לנו - אז גם אני ניסיתי, ולמרות שהזה עלה לי בהרבה השקעה
רציתי להיות כמוך.

וחחיק זהה שהיה כל הזמן על הפנים שלך נזדק גם על שלי...
ופתאום השארת אותה בלבד!

זה כלכך לא פיר.

לא פיר שלקחו לי את האת,

ולמאמי ופאפי - את הבן,

ולחברים שלך - חבר,

ולעלם - ילך מקסים כמוך,
ולך - את החיקים.

לא פיר שלא השפחת להשתחרר, וללמוד, ולהקيم משפחה, ולהגשים את
החלומות שלך.